

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. D.Magyar László ügyvéd által képviselt **II.r. felperesnek** a dr. Csécsy Róbert ügyvéd által képviselt **I.r.**, a dr. Petkes Emőke ügyvéd által képviselt **II.r.** és a dr. Baski Ágnes ügyvéd által képviselt **III.r. alperesek** ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perében a Veszprém Megyei Bíróság 2009. november 12. napján kelt 1.P.20.314/2009/18. számú ítélete ellen a felperes részéről 19., a II. és III.r. alperesek részéről 20. és 21. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II.r. felperest, hogy 8 napon belül leletezés terhével rójon le 9.000,- (Kilencezer) forint fellebbezési illetéket.

Köteles az I., II. és III.r. alperes 15 napon belül egyetemlegesen megfizetni a II.r. felperesnek 128.000,- (Egyszázhuszonnyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a III.r. alperes jogosult külön kérelemre visszaigényelni az illetéktábla eljáró hatóságnál 12.000,- (Tizenkettőezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A II.r. felperest "A" és "B" alapították, majd a közöttük kialakult nézeteltérés miatt "B" létrehozta a III.r. alperest, amely előbb "C" Kft, majd "D" Kft. néven működött. Mindkét cég fő tevékenysége az üdítőitalok gyártása volt.

Az I.r. alperessel szemben 1994. január 20-án kezdődött a jelenleg is folyamatban lévő felszámolási eljárás. A Veszprém Megyei Bíróság a 4.Fpk.19-04-072248/58. sorszámu, 2008. december 11-én kelt végzésével a "E" gazdálkodó szervezet felszámolását befejezte, a gazdálkodó szervezetet megszüntette, a végzés azonban nem jogerős.

Az I.r. alperes az 1994. október 24-i keltezésű szerződéssel a "F" márkanév használatát - melynek védjegykénti lajstromozása iránt az I.r. alperes által 1993-ban kezdeményezett eljárás folyamatban volt - a II.r. alperesnek engedte át. A II.r. alperes az 1999. szeptember 28-i keltezésű szerződéssel az időközben lajstromozott "F" szóvédjegy ideiglenes használatát átengedte a III.r. alperesnek. A III.r. alperes az 1999. december 30-i keltezésű adásvételi szerződéssel a védjegyet a II.r. alperestől megvásárolta. A szerződésben rögzítették, hogy a II.r. alperes szerződéskötési jogosultsága az I.r. alperessel 1994. október 24-én kötött szerződés 8. pontján alapul.

Az MSZH 1996. december 3-án kelt határozatával ... lajstromszámon elrendelte az I.r. alperes javára a "F" szóvédjegy bejegyzését, majd határozataival tudomásul vette, hogy a védjegy jogosultja jogutódlás következtében a "C" Kft., illetőleg névváltozás folytán az "G" Kft. III.r. alperes.

A II.r. felperes 1994. áprilisától "C" néven forgalmazta az általa előállított szörpöket. 1997-ben a "C" szóvédjegykénti lajstromozását kérte, melyet az MSZH az "F" védjeggyel való ütközés miatt elutasított. A II.r. felperesnek a "C" szóelemet tartalmazó színes térbeli védjegy bejelentését az MSZH ugyancsak elutasította. Ezután a II.r. felperes kezdeményezte a "F" védjegyoltalmának használat hiánya miatti megszűnésének megállapítását, az eljárás jelenleg is folyamatban van.

Az MSZH a II.r. felperes által 1998-ban a "C" ábrás megjelölés védjegykénti lajstromozása tárgyában kezdeményezett eljárást a "F" védjegy oltalmának megszűnése iránti eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette. A III.r. alperes 2002. május 26-án a Fővárosi Bíróság előtt védjegybitorlás miatt indított keresetet a II.r. felperes és "A" ellen, állítva, hogy a "C" elnevezésű üdítőitalok értékesítésével a terméknevek összetéveszthetősége miatt jogosulatlanul használják a "F" védjegyet, a per jelenleg is folyamatban van.

Az I. és II.r. alperesek között a "F" szóvédjegy használata (1994. október 24.), továbbá a II. és III.r. alperesek között a szóvédjegy használatának ideiglenes átengedése (1999. szeptember 28), valamint a védjegy átruházása (1999. december 30.) tárgyában kötött szerződések érvénytelenségének megállapítása iránt a II.r. felperes által előterjesztett keresetet a Veszprém Megyei Bíróság a 1.P.21.535/2006/7. számú ítéletével - a II.r. felperesnek a keresetében érvényesített jog iránt fennálló aktív perbeli legitimációjának hiányára hivatkozással - elutasította.

A Győri Ítéltábla Pf.IV.20.134/2007/12. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A II.r. felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság a Pfv.IV.21.173/2008/7. szám alatti végzésével a jogerős ítéletet az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A II.r. felperes felülvizsgálati eljárási költségét 46.000,- Ft-ban, a II. és

III.r. alperes felülvizsgálati eljárási költségét személyenként 10.000 - 10.000,- Ft-ban állapította meg. A Legfelsőbb Bíróság határozata indokolásában utalt arra, hogy az érvénytelenség megállapításának lehetséges jogkövetkezménye a Ptk. 237. §. (1) bekezdése alapján a szerződéskötés előtt fennálló helyzet visszaállítása. Ez az adott esetben azt jelenti, hogy a "F" védjegy jogosultsága visszaszáll az eredetileg jogosult I.r. alperesre. A II.r. felperes miután nem volt szerződő fél, közvetlenül nem válik a védjegy-átruházási szerződés alanyává, ezáltal a védjegy jogosultjává, jogi érdekeltiségét azonban az a körülmény megalapozza, hogy az I.r. alperes a támadott jogügylet megkötésekor és jelenleg is felszámolás alatt áll. A felszámoló az adós vagyont a felszámolás elrendelésének időpontjában hatályos Cstv. 48. §. (1) és (2) bekezdése alapján nyilvánosan, a forgalomban elérhető legmagasabb áron köteles értékesíteni. Az I.r. alperes vagyonához tartozó "F" védjegyet az eredeti állapot helyreállítása esetén a II.r. felperes számára is vételi lehetőséget biztosító nyilvános értékesítés útján lehet és kell értékesíteni. A nyilvános értékesítésen (pályázaton) való részvétel igénylése a bírói gyakorlat által is elismerten megfelelő jogi érdeket teremt az érvénytelenség megállapítására irányuló per megindításához. A II.r. felperes az alperesektől teljesítést nem igényelhetett, jogainak megóvása érdekében azonban a semmisség megállapítása iránti keresetindítás szükséges és alkalmas jogi eszköz. Tehát a megállapítási kereset megindításának a Pp. 123. §-ában írt feltételei fennállnak.

A semmisség megállapítása útján érheti el a II.r. felperes, hogy a védjegy jövőbeli értékesítése az ő részvételét is lehetővé tevő nyilvános értékesítés útján történjen meg, ezáltal nyílik meg számára a védjegyjogosultság megszerzésének lehetősége. A fentiekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a megismételendő eljárás tekintetében előírta a II.r. felperes keresetének - azaz a támadott szerződések érvénytelenségének - érdemi vizsgálatát.

A megismételt eljárásban a II.r. felperes pontosított keresetében elsődlegesen a felszámolási eljárásra irányadó rendelkezések megsértésében jelölte meg a semmisségi okot, utalva arra, hogy a "F" márkanév nem nyilvánosan, a forgalomban elérhető legmagasabb áron került értékesítésre.

Hivatkozott arra is, hogy a támadott szerződések a védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény 19. §. (4) és 23. §. (2) bekezdésébe, továbbá a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 2. és 6. §-aiba is ütköznek.

Állította azt is, hogy a támadott szerződések nem a rajtuk feltüntetett keltezés időpontjában, hanem 2000 januárjában készültek. A szerződések célja a "F" szóvédjegy használat hiánya miatti megszűnésének megakadályozása, a csődtörvény rendelkezéseinek megkerülése, a II.r. felperes által levédetni szándékozott védjegyek lajstromozásának megakadályozása, illetve a II.r. felperes által már korábban piacra bevezetett termékekkel összetéveszthető termékek gyártásának és forgalmazásának jogi megalapozása volt, s mint ilyenek a jogszabályon túl jóerkölsbe is ütköznek.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

A II.r. alperes állította, hogy a szerződések az azokon feltüntetett időpontokban készültek. Előadta, hogy az I. és II.r. alperes közötti szerződés nem adásvételre, hanem a használat

átengedésére irányul, e tekintetben pedig a csődtörvény nem ír elő kötelező nyilvánosságot. A II.r. alperes általi értékesítésre pedig a csődtörvény nem vonatkozott. Megítélése szerint az eredeti állapot visszaállítása kimerítené a joggal való visszaélés tilalmát, beláthatatlan következménnyel járna a szóvédjegy sorsa vonatkozásában, így az érvénytelenség megállapítása esetére kérte a szerződések határozathozatalig terjedő időre való hatályossá nyilvánítását.

A III.r. alperes hivatkozott arra, hogy a védjegyet ellenérték fejében szerezte meg, a II.r. felperes a Cstv. 48. §. (1) és (2) bekezdésére alapított igényét pedig a jogvesztő határidő elmulasztására figyelemmel nem érvényesítheti. Vitatta, hogy a szerződések visszadátumozva készültek volna el, állította, hogy a szerződések a fogyasztók megtévesztését nem eredményezhették. Az érvénytelenség megállapításának esetére a szerződések határozathozatal időpontjáig való hatályossá nyilvánítását kérte.

A megyei bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletében megállapította, hogy

- az I. és II.r. alperes által kötött 1994. október 24-i keltezésű, a "F" márkanév használatáról rendelkező,
- a II. és III.r. alperes által kötött 1999. szeptember 28-i keltezésű, a "F" márkanév (védjegy) használatának ideiglenes átengedéséről rendelkező, valamint
- a II. és a III.r. alperesek által kötött 1999. december 30-i keltezésű, a "F" védjegy értékesítéséről szóló szerződések érvénytelenek.

Kötelezte a III.r. alperest, hogy a védjegylajstromba ... számmal bejegyzett "F" szóvédjegyet bocsássa vissza az I.r. alperes felszámolási vagyonába. Rendelkezett a Magyar Szabadalmi Hivatal megkeresése iránt a tekintetben, hogy a szóvédjegyre vonatkozóan a III.r. alperest, mint jogosultat törölje, egyidejűleg jogosultként az I.r. alperest jegyezze vissza.

Kötelezte az I., II. és III.r. alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 392.000,- Ft perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítélete jogi indokolásában az I. és II.r. alperes között létrejött 1994. október 24-i keltezésű szerződés vizsgálata körében utalt arra, hogy az I.r. alperessel szemben jelenleg is folyamatban lévő felszámolási eljárás 1994. január 20-án kezdődött, így a jogvita elbírálása során a felszámolás elrendelésének időpontjában

hatályos Cstv. 48. §. (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezések az irányadóak. A bíróság úgy foglalt állást, hogy az 1994. október 24-i szerződés tartalmát tekintve a cég vagyonába tartozó vagyonelem értékesítéséről rendelkezett. A szerződéses konstrukció arra utal, hogy az I.r. alperes a "F" márkanév használati jogát annak átruházásának szándékával bocsátotta a II.r. alperes birtokába, hiszen a szerződés 8. pontjában írtak értelmében a II.r. alperes azt a saját jogán értékesíthette újabb jogszerzőnek anélkül, hogy ehhez a jogügyletnek az I.r. alperes hozzájárulása kellene. A felek pusztán az értékesítés szándékáról való értesítési kötelezettséget írták elő a II.r. alperesnek. A szerződés tehát a Cstv. 48. §. (1) és (2) bekezdésének irányadó rendelkezései alá vonandók, azaz az érvényességének megállapításához az I.r. alperesnek kellett volna bizonyítani, hogy a márkanév értékesítése nyilvánosan és a forgalomban elérhető legmagasabb áron történt meg.

Az I.r. alperes az erre irányuló, a jogkövetkezményekről is tájékoztató felszólítás ellenére bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, e tekintetben más bizonyíték sem állt rendelkezésre, így a bíróság megállapította, hogy a fenti szerződés a Cstv. 48. §. (1) és (2) bekezdésében foglaltakba ütközik, ezért érvénytelen, így a Ptk. 237. §. (1) bekezdése alapján az eredeti állapot helyreállításának van helye. Utóbbi tekintetében arra utalt, hogy az I.r. alperes, mint jogi személy csak a cégjegyzékből való törléssel szűnik meg, erre pedig nem került sor.

Kifejtette, hogy a szerződés érvénytelenségéből fakadóan érvénytelen a II. és III.r. alperesek között 1999. szeptember 28-án a márkanév használatának ideiglenes átengedéséről, majd december 30-án a védjegy értékesítéséről rendelkező adásvételi szerződés is, hisz a II.r. alperes nem volt jogosult érvényesen rendelkezni ezen vagyonelemről.

Az eredeti állapot helyreállítása következtében a "F" szóvédjegy jogosultja az I.r. alperes lesz, a védjegy pedig visszakerül az I.r. alperes felszámolási vagyonába. A felszámolás még nem fejeződött be jogerősen, ezért nem kizárt az eredeti állapot helyreállítása, így a bíróság nem a szerződések határozathozatalig való hatályossá nyilvánítását, hanem az eredeti állapot visszaállításának jogkövetkezményét alkalmazta.

Kifejtette, hogy a felperesi igényérvényesítés elkésettségére irányuló alperesi védekezés nem megalapozott, hiszen a hivatkozott EBH 2007/1706. számú eseti döntés a csődtörvénynek egy, a perbelihez képest később hatályba lépett szövegére támaszkodik.

Az elsőfokú bíróság nem látta bizonyítottnak azt, hogy a támadott szerződések utólag visszadátumozva készültek.

Úgy foglalt állást, hogy a védjegyről szóló 1969. évi IX. törvény 9. §. (3) és 12. §. (2) bekezdésébe sem ütköznek a megállapodások, és a márkanév átengedésére irányuló szerződés megkötése a tisztességtelen piaci magatartás tilalmáról rendelkező 1990. évi LXXXVII. törvény 7. §-ának tényállása alá sem vonható, hisz ezen jogszabály az áru előállítását, forgalomba hozatalát, illetve név, megjelölés, vagy árujelző használatát tilalmazza, nem pedig a márkanév átengedésére vonatkozó szerződés megkötését. Utalt azonban a bíróság arra, hogy a fenti körülmények a kereset érdemi eldöntése szempontjából nem bírtak relevanciával.

A II.r. felperes fellebbezésében kérte, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítélet indokolását részben változtassa meg és állapítsa meg, hogy a támadott szerződések a védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény 19. §. (4) és 23. §. (2) bekezdésében, továbbá a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 2. és 6. §-aiban, valamint a Ptk. 1. §. (1) és (2) bekezdésében, a 2. §. (1) és (2) bekezdésében, a 4. §. (1) és (4) bekezdésében, továbbá az 5. §. (1) és (2) bekezdésében foglaltakat is sértik, így a Ptk. 200. §. (2) bekezdése alapján a fenti jogszabályokba, továbbá a jóerkölcsbe ütközés jogcímén is semmisek.

Álláspontja szerint tévesen értelmezte a megyei bíróság a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyező végzését, a megismételt eljárásban ugyanis nemcsak a Cstv.-ben foglalt szabályok megsértésére való hivatkozást, hanem valamennyi, a II.r. felperes keresetében megjelölt érvénytelenségi okot teljes körűen, érdemben kellett volna vizsgálni.

A II.r. alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, elsődlegesen - a kérelem tartalma szerint - a kereset elutasítását, másodlagosan pedig a szerződések határozathozatalig terjedő időre való hatályossá nyilvánítását kérte.

Kifejtette, hogy a támadott szerződések nem a védjegy értékesítésére, hanem annak használatára vonatkoznak, így nem a felszámolás alatt álló cég vagyonába tartozó vagyonelem értékesítéséről rendelkeznek, emiatt nem ütköznek a Cstv. 48. §-ába.

Álláspontja szerint a szerződések érvénytelensége esetén is kizárt az eredeti állapot helyreállítása. Az érvénytelenség megállapításából eredően a II.r. felperesnek joga nem keletkezik és kötelezettsége sem szűnik meg, míg az alperesekre nézve az eredeti állapot helyreállítása súlyos következményekkel jár, a felek érdekét nem szolgálja. Az eltelt 15 év alatt a felek gazdasági tevékenysége, az érintett piac, s a perbeli szerződések tárgyát képező védjegy használhatósága és értéke is jelentősen megváltozott.

Hangsúlyozta, hogy a szóvédjegy adásvétele ellenérték fejében történt, a III.r. alperes a vételárat megfizette.

A III.r. alperes fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

Kifejtette, hogy az 1994. október 24-én kötött szerződés a "F" védjegy használatának átengedésére irányult, még akkor sem minősül adásvételi jogügyletnek, ha egyik pontja lehetőséget ad egy jövőbeni értékesítésre. Mindemellett a védjegy értékesítésére irányuló adásvételi szerződés szerint a vételár 100.000,- Ft + ÁFA volt, így a Cstv. 49. §. (1) bekezdése értelmében nem volt kötelező a nyilvános árverés, vagy pályázat útján történő értékesítés, hisz a várható bevételek és az értékesítés előre látható költségei közötti különbség kevesebb, mint 100.000,- Ft.

A Cstv. 49. §. (5) bekezdése 1997. 08. 06. napjától hatályban van, a védjegy átruházásáról szóló szerződés megkötésekor már két éve hatályban volt. E szerint a szerződés megtámadására 30 napos jogvesztő határidő állt a II.r. felperes rendelkezésére, amelyet elmulasztott. Téves az elsőfokú bíróságnak az ezen alperesi védekezés, valamint az EBH 2007.1706. számú eseti döntés tekintetében elfoglalt jogi álláspontja.

Arra az esetre, ha az ítélőtábla a szerződések érvénytelenségét megállapítaná, a III.r. alperes kérte a szerződések határozathozatalig történő hatályossá nyilvánítását. Álláspontja szerint az eredeti állapot nem állítható helyre. A védjegy megszerzése óta eltelt 10 évben a védjegy értéke a III.r. alperes gazdasági, marketing és reklámtevékenységének köszönhetően jelentősen megváltozott.

A másodlagos fellebbezési kérelme tekintetében hangsúlyozta, hogy a III.r. alperest a szóvédjegy I.r. alperes felszámolási vagyonába bocsátására kötelező ítéleti rendelkezés megalapozatlan. A III.r. alperes a "F" szóvédjegyet ellenérték fejében szerezte, a bíróság nem rendelkezhetett volna a visszabocsátásról anélkül, hogy a védjegy ellenértékeként a jelenlegi forgalmi értékének visszafizetésére az I.r. alperest ne kötelezte volna, mégpedig egyidejű teljesítés mellett. E tekintetben bizonyítás nem folyt le, az ítélet megalapozatlan, sérti a Ptk. 237. §-ának és a PK. 32. §-ának rendelkezéseit.

A II.r. felperes fellebbezése az alábbiak szerint túlnyomórészt alapos, míg a II. és III.r. alperesek fellebbezése érdemben az alábbiak szerint alaptalan.

A megyei bíróság a per eldöntéséhez szükséges bizonyítást lefolytatta, az elsőfokú ítéleti tényálláshoz képest azonban az ítélet tábla a beszerzett peradatok összességének mérlegelésével részben eltérő megállapításra jutott. Erre is figyelemmel a támadott szerződések érvénytelensége tekintetében érdemben helyes ítélet indokolását az alábbiak szerint részben módosította.

Az 1994. október 24-i keltezésű szerződés az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával szemben nem az I.r. alperes vagyonába tartozó védjegy átruházásáról rendelkezett, egyértelmű megfogalmazása szerint a használat átengedésén túl csak megbízást tartalmaz a II.r. alperes részére a védjegynek kifejezetten az I.r. alperes nevében való értékesítésére, illetve használatának ideiglenes átengedésére.

A védjegyátruházás az 1999. december 30-i keltezésű szerződés tárgya. Ez a szerződés az, amely a Cstv. 48.§. (2) bekezdésének jelen perben alkalmazandó rendelkezéseiben foglaltakat - az elsőfokú bíróság által kifejtettek szerint - sérti, jogszabályba ütközik, a Ptk. 200.§. (2) bekezdése értelmében semmis.

Az 1990. október 24-i keltezésű szerződésnek azonban csupán a kifejezetten a Cstv. 48.§. (1) bekezdésében foglaltak megsértésével való védjegyértékesítésre megbízást adó rendelkezései ütköznek jogszabályba.

Az alperesi védekezéssel kapcsolatosan helyesen mutatott rá a megyei bíróság arra, hogy a Cstv.-nek a hivatkozott EBH 2007/1706.számú eseti döntés alapjául szolgáló rendelkezései (49.§. (1) és (5) bekezdése) 1997.augusztus 6-tól hatályosak, ugyanakkor az 1997. évi XXVII. törvény 33.§. (2) bekezdésének utolsó fordulata értelmében az I.r. alperes felszámolása során a felszámolási eljárás kezdő időpontjában hatályban lévő rendelkezések szerint kell eljárni. A perbeli védjegy értékesítésére tehát a Cstv. 1997. augusztus 6-át megelőzően hatályban volt 48.§. (2) bekezdése az irányadó. Az alkalmazandó rendelkezések a perindításra jogvesztő határidőt nem állapítanak meg és nem teszik mellőzhetővé a nyilvános értékesítést.

Tévedett az elsőfokú bíróság a tekintetben, hogy a perben rendelkezésre álló bizonyítékok nem alkalmasak annak alátámasztására, hogy a támadott szerződések nem a rajtuk feltüntetett időpontban jöttek létre, hanem visszadátumozásra kerültek. A bizonyítékok összességének alábbi értékelésével kétséget kizáróan igazolást nyer ezen felperesi állítás.

A II.r. felperes csatolta azt a kísérőlevelet (Győri Ítélet tábla Pf.IV.20.134/2007/3/F/1.) mely szerint a tervezetek készítője a megállapodások eltérő keletkezési időpontjának alátámasztását szolgáló instrukciót ad a három szerződés eltérő betűtípussal való véglegesítését illetően. Az okirat készítőjeként feltüntetett "H" a Kiskunhalasi Városi Bíróság 4.P.20.116/2007/13. számú jegyzőkönyvében rögzített tanúvallomása szerint ugyan nem emlékezett a tervezetek és a kísérőlevél elkészítésére, de nem zárta ki, hogy a levélen szereplő névalírás tőle származik, mikor úgy nyilatkozott, hogy nagy valószínűséggel a névalírás nem az övé, de nevét sokféleképpen szokta írta. Az I.r. alperes felszámoló biztosa, "I" a Kiskunhalasi Városi Bíróság 4.P. 20.116/2007/10. számú jegyzőkönyvében foglaltak szerint elismerte, hogy az ő aláírása van a szerződéseken és azok készülhettek egyszerre is, de erre nem emlékszik.

"J" tanú, aki korábban a II.r. felperes, majd 1999. szeptemberétől a III.r. alperes gépkocsivezetője volt, a Bács-Kiskun Megyei Bíróság előtt folyamatban volt perben (Veszprém Megyei Bíróság 1.P.20.314/2009/15.számú iratához csatolt 9.G.40.049/2007/36.számú jegyzőkönyv 8.oldala) úgy nyilatkozott, hogy "B" utasításba adta, hogy a megrendelőkkel közölni kell, hogy a felperes már nem fog teljesíteni. Amit a III.r. alperes "F" néven terít, az ugyanaz az áru, mint amit a felperes terített "C" néven. A tanú ugyanilyen tartalmú nyilatkozatokat tett a Kecskeméti Munkaügyi Bíróság előtt (5.M.12/2007/3.számú jegyzőkönyv - csatolva a Győri Ítéltábla Pf.IV.20.134/2007/3/F/1. számú irataihoz).

A fentiekkel együtt értékelendő az a körülmény is, hogy a III.r. alperes 1999. november 22-én kelt levelében az "K" Kft-t kéri, hogy "F" helyett "L" névre tervezze át az üdítő címkéjét. A II.r. felperes helytállóan mutatott rá, hogy erre semmilyen ésszerű indok nem vezethette volna a III.r. alperest, ha már 1999. szeptember 28-án létrejött volna az a szerződés, mely a "F" védjegy használatát a III.r. alperesnek biztosítja.

Mindemellett arra sincs adat, hogy II.r. alperes bármikor előállította, illetve forgalmazta volna "F" néven a termékeket.

Ugyanakkor a Szegedi Ítéltábla ítélete folytán (Győri Ítéltábla Pf.IV.20.030/2010/8/F/1.) jogerőre emelkedett a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 9.G.40.049/2007/75. számú (a Veszprém Megyei Bíróság P.20.314/2009/3. számú irataihoz csatolt) ítélete, mely jelen per III.r. alperesét a felperes javára ingók kiadására kötelezi, megállapítva, hogy az abban a perben támadott szerződéses láncolat tekintetében a III.rendű alperes részéről nem volt szerzési akarat, a szerződések kizárólag az "G" Kft. (illetve jogelődje) szerzésére irányultak.

A fentebb kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla megállapította, hogy az 1994. október 24-i és az 1999. szeptember 28-i keltezésű megállapodások a Ptk. 207.§-ának akkor hatályos (5) bekezdése szerint színleltek, ekként érvénytelenek, azok a keltezésükhöz képest később keletkeztek, azokkal az alperesek csupán utólagosan kívántak a védjegy használatával kapcsolatos jogviszonyt kreálni 1994. októberére visszamenőleg.

Miután a III.r. alperes csupán 1999. nyarán került megalapításra, a II.r. alperes szerepe az volt, hogy a "F" védjegy használatát legitimáló jogviszony időbeli kereteit visszamenőleg kiterjessze

Ezen szerződések az 1999. december 30-i keltezésű - a védjegy átruházásáról rendelkező - szerződéssel együtt azt a célt voltak hivatottak szolgálni, hogy a III.r. alperes a saját termékét a II.r. felperes által korábban piacra vitt termékkel megtévesztésig hasonló megjelenéssel lássa el és ezzel a fogyasztókat megtéveszse a tekintetben, hogy a III.r. alperes által forgalmazott termék azonos a II.r. felperes "C" nevű termékével. Ezáltal mindhárom szerződés a keletkezésüket megelőzően, 1997. július 1-jétől hatályos 1997. évi XI. törvény 19.§. (4) bekezdésében és 23.§. (2) bekezdésében foglaltak szerint semmissék.

A fentebb kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntést hozott, mikor a perben támadott szerződések semmisségét megállapította. A semmis szerződéshez jogkövetkezmények nem fűződnek, erre figyelemmel nem indokolt és nincs is lehetőség arra, hogy ezen szerződések tekintetében a bíróság egyéb érvénytelenségi okok fennálltát vizsgálja. Mindemellett a II.r. felperes fellebbezésében foglaltakra figyelemmel rámutat az ítéltábla arra, hogy a jóerkölcsbe ütközésre (Ptk. 200.§. (2) bekezdés utolsó fordulata) valamint az 1996. évi LVII. törvény 2. és 6.§-ára alapított kereseti kérelem nem

megalapozott. Akkor minősül egy szerződés a jóerkölcsbe ütközés miatt semmisnek, ha nem ütközik tételes jogi normába, de tartalmát, célját, rendeltetését tekintve sérti a társadalom általános értékítéletét. A szerződés semmisségének ezen jogcímen való megállapítására egyéb semmisségi ok hiányában sor kerülhet, jelen esetben azonban a szerződések a fentebb kifejtettek szerint a speciális jogszabályi rendelkezések folytán semmisnek minősülnek.

Egységes a bírói gyakorlat a tekintetben is, hogy a tisztességtelen verseny tilalmába ütköző magatartás - figyelemmel az 1996. évi LVII.törvény 11.§. (3) bekezdésében foglaltakra - önmagában csupán a kartell-tilalomba ütköző megállapodások esetébenben von maga után érvénytelenséget, az egyéb tisztességtelen piaci magatartások nem a szerződések semmisségét, hanem a törvényben meghatározott egyéb jogkövetkezményeket alapozzák meg.

Az alperesi fellebbezésekkel kapcsolatosan az ítélet tábla rámutat arra, hogy a perbeli szerződések érvénytelensége esetében - a Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.21.173/2008/7. számú végzésében kifejtettek szerint - a Ptk. 237.§. (1) bekezdésében foglalt jogkövetkezmény alkalmazásának, azaz a szerződéskötés előtt fennállott helyzet visszaállításának nincs akadálya. Erre jelen perben azonban csak részben kerülhet sor, az alpereseknek az érvénytelenség jogkövetkezményeinek alkalmazásával kapcsolatos - egymással szemben keletkezett - igényeinek jelen perben való elszámolására nincs mód, az egy másik per tárgya lehet. Nem sértett tehát jogszabályt az elsőfokú bíróság, mikor mellőzte az ezzel kapcsolatos bizonyítást.

Az ítélet tábla a fentiekre tekintettel a Pp. 253.§. (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét az indokolás fentiek szerinti módosításával helybenhagyta.

A Pp. 78.§. (1) bekezdése alapján II. és III.r. alperesek kötelesek megfizetni a II.r. felperesnek az eredménytelen fellebbezésükkel és a II.r. felperes döntően megalapozott fellebbezésével kapcsolatosan felmerült költségeit is. A másodfokú perköltség tekintetében való egyetemleges marasztalásuk a Pp. 82.§. (1) bekezdésén alapszik.

A II.r. felperes javára fizetendő másodfokú perköltség 24.000,- Ft fellebbezési illetékből, az alperesek fellebbezésével kapcsolatosan a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§. (3) és (5) bekezdésében foglaltak szerint - 25 % áfá-t magában foglaló - 20.000,- Ft-ban megállapított ügyvédi munkadíjból, a felperesi fellebbezés tekintetében az elsőfokú eljárásban 18/F/1.alatt csatolt megállapodás alapján 60.000,- Ft-ban megállapított másodfokú ügyvédi munkadíjból, továbbá 20.000,- Ft útiköltségből áll.

Az ítélet tábla észlelte, hogy a II.r. felperes, valamint a III.r. alperes nem az illetéktörvény 39.§.(3) bekezdés c./ pontjában meghatározott fellebbezési illetéket rótták le, így a II.r. felperes tekintetében a különbözet leletezés terhével való lerovásáról, míg a III.r. alperes tekintetében annak visszatérítéséről rendelkezett.

Győr, 2010. évi május hó 20. napján

Dr. Zámbó Tamás sk.
a tanács elnöke

. Maurer Ádám sk.. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: